

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร

พ.ศ. ๒๕๕๒

.....

เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ และสามารถประสานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น และเพื่อควมมีคุณธรรมและจริยธรรม อันจะยังผล ไปสู่ผู้ประพฤติและมหาวิทยาลัยให้เป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๘ (๒), (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ และในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จึงออกข้อบังคับว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

๑) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ พ.ศ.

๒๕๔๘

๒) ประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เรื่อง จรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“จรรยาบรรณ” หมายถึง หมายความว่า ประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและ

ส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของบุคลากรและมหาวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“ประชาคมมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคลากรทุกกลุ่มในมหาวิทยาลัยรวมถึงนักศึกษาและผู้รับบริการของมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๒

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๕. บุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี เหมาะสมกับวิชาชีพไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง และดำรงตนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๖. บุคลากรถึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นประชาคมมหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติ

ข้อ ๗. บุคลากรพึงมีความมุ่งมั่น คิดค้น สร้าง รักษา ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๘. บุคลากรพึงอนุรักษ์และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย

ข้อ ๙. บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม และไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ และหรือขัดผลประโยชน์หรือทับซ้อนผลประโยชน์ โดยมีขอบ

ข้อ ๑๐. บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะในการทำงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลและต้องฝึกฝนตนเองให้แตกฉานและชำนาญ

ข้อ ๑๑. บุคลากรต้องละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองและต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น โดยมีขอบ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้างวานหรือใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการเสนอกำหนดตำแหน่งหรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นหรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น

หมวด ๓

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๒. บุคลากรพึงยึดมั่นและปฏิบัติตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ปณิธาน วัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓. บุคลากรพึงมีส่วนร่วม ส่งเสริมและสร้างความสามัคคีแสวงหาความก้าวหน้าและชื่อเสียงให้แก่หมู่คณะเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔. บุคลากรต้องไม่กล่าวอ้างหรือใช้สัญลักษณ์หรือชื่อของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยไปกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์แห่งตน หรือในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๑๕. บุคลากรพึงร่วมสร้าง รักษา ศักดิ์ศรี ชื่อเสียงและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖. บุคลากรพึงปฏิบัติงานด้วยความสุจริต และปราศจากอคติต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗. บุคลากรพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย นักศึกษา และสังคมเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๘. บุคลากรพึงดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า ระมัดระวังมิให้สิ้นเปลือง เสียหายหรือสูญหาย และพึงระมัดระวังดูแลรักษาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

หมวด ๔

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน

นักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๑๙. บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ การจัดสวัสดิการ และการพัฒนาบุคลากรในสังกัด ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๒๐. บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยใช้สติปัญญาไปในทางที่ชอบรวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ข้อ ๒๑. บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพมีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๒๒. บุคลากรพึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๓. บุคลากรพึงเคารพสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยกย่องให้เกิดสติในศักดิ์ศรีของเพื่อนร่วมงาน ไม่ทับถมให้ร้ายป้ายสี พูดยาส่อเสียดและกลั่นแกล้งซึ่งกันและกัน โดยต้องรักษาชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๒๔. บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

ข้อ ๒๕. บุคลากรพึงมีอิสรภาพทางความคิดด้านวิชาการที่สร้างสรรค์ รับผิดชอบการเสนอความคิดและปฏิบัติตนอย่างเป็นกัลยาณมิตรกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๖. บุคลากรพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปทั้งด้านบทบาทหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิต

ข้อ ๒๗. บุคลากรต้องไม่กล่าวร้ายหรือดูถูก คณาจารย์หรือบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัย ต่อหน้าบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก

หมวด ๕

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๘. บุคลากรพึงพัฒนาตนให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ

ข้อ ๒๙. บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อุตุน ซื่อสัตย์สุจริตช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้อื่น มุขมุน สังคม และประเทศชาติในทางสร้างสรรค์

ข้อ ๓๐. บุคลากรพึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกรอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๓๑. บุคลากรพึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๓๒. คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณของนักวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ข้อ ๓๓. คณาจารย์พึงรับผิดชอบ ตั้งใจเอาใจใส่การสอนหรือพัฒนาศิษย์ให้รู้จริงทำได้จริงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง พึงสอนและพัฒนาศิษย์อย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา กรุณาและเป็นธรรม

ข้อ ๓๔. คณาจารย์พึงปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปในด้านส่วนตัวและหน้าที่การงาน

ข้อ ๓๕. คณาจารย์พึงอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะคุณธรรมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์ อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓๖. คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจ ในการศึกษาเล่าเรียน โดยเสมอภาคและเป็นธรรม

หมวด ๖

บทลงโทษ

ข้อ ๓๗. เมื่อปรากฏว่าบุคคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการ
ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน

(๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑) ให้ ออกคำสั่งให้

ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้กับ

ทะเบียนประวัติประจำตัวบุคลากร

ข้อ ๓๘. การกระทำผิดจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่าง

ร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน โดยมีชอบ

(๒) การล้วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหญิงหรือชายอื่นที่มีใช้

คู่สมรสของตน

(๓) การเรียกรับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ

เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ

ทั้งนี้ โดยมีชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืน

ศีลธรรมอันดีงามของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของ

การกระทำ

(๗) การบงกชให้แตกความสามัคคีในสังคมของมหาวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้ส่วนงาน ต่างๆ

ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามปกติ

ข้อ ๓๙. ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณนี้ ให้ใช้ข้อบังคับบุคลากรโดยเคร่งครัด การไม่ยึดถือและ
ปฏิบัติตาม หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ จนเป็นเหตุก่อให้เกิดความเสียหายหรือสูญหาย
ต่อบุคคล หรือทรัพย์สินของทางราชการ หากเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ดำเนินการตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หากเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายพิศิษฐ์ วรรณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี